

Kjøbenhavns Kommune opstiller, men jeg kunde tænke mig Muligheden af, at man f. Eks. vilde vurdere, jeg siger blot Fælledeerne efter almindelige Ejendomspriser. Vi kunde da længe nok komme og fortælle vedkommende Skatteansætter, at Kjøbenhavns Kommune ikke et Øjeblik tænker paa at bebygge Fælledeerne. Jeg kan alligevel tænke mig, at det efter Udtrykkene i Lovforslaget om Ejendomsskyld vilde være muligt at beregne Fælledeerne efter Kvadrat Alen og udregne, hvad man kunde vente at faa derfor i Handel og Vandel. Herved vil man altsaa muligvis komme langt højere op end 36,000 Kr. Men selv om jeg kun holder mig dertil, er dette en Post i Regnskabet. Fremdeles er der en anden Ting, som Kjøbenhavns Kommune vil miste. Kjøbenhavns Kommune har hidtil af Statskassen modtaget 2 pCt. for Opkrævning af Bygningsskatten. Selv om vi faa Lov til at beholde en tilsvarende Indtægt af Ejendomsskylden, nemlig hvis man fremdeles vil opkræve den ved Rode-mestrene, medens man uden for Kjøbenhavn skal indbetale den paa Amtstuen, vil der blive en Difference af omtrent 20,000 Kr. i Kjøbenhavns Disfavør. Vi have nemlig i det væsentlige sat Rode-mestrene paa fast Løn, saa at det vedkommende Beløb indflyder umiddelbart i Kommunens Kasse. Det bliver 56,000 Kr. Dernæst gaar der et meget betydeligt Beløb som Følge af Indførelsen af den ny Indkomstskat til Staten. De kjøbenhavnske Skatteydere ere nemlig — ganske urimeligt for Resten — berettigede til i deres sidste Aarsindtægt at fradrage, hvad de have betalt i Statsskatter. Da der nu kommer en Statsskat af flere Millioner Kr. til at hvile paa de kjøbenhavnske Borgere, ville de efter Loven være berettigede til at fradrage dette. 2 pCt. deraf er af den kjøbenhavnske Skattedirektør opgjort til et Beløb af 60,000 Kr., som Kjøbenhavns Kommune altsaa vil miste. Det bliver altsaa tilsammen 40,000 Kr. plus 60,000 Kr. = 100,000 Kr., og dertil 20,000 Kr., det er 120,000 Kr., som fragaar i de 200,000 Kr., som bliver Kjøbenhavns Gevinst ved Forslaget. Den mellemkommunale Beskatning er jo, maaske af en ganske naturlig Blufærdighed, ikke nævnt i Motiverne til Lovforslaget. Den forrige Indenrigsminister, Bramsen, fortalte os her i Fjor, at efter den nøje Beregning, som han havde foretaget, vilde den ny indførte mellemkommunale Beskatning saa langt fra at øge Udbyttet af den kjøbenhavnske Skatteopkrævning lige saa godt kunne bevirke en

Formindskelse. Det var hans Overbevisning efter de Undersøgelser, han havde anstillet, at de kjøbenhavnske Borgere vare i lige saa høj Grad interesserede i Foretagender uden for Kjøbenhavn, som der omvendt var Folk, som ikke boede i Kjøbenhavn eller drev Forretninger i Kjøbenhavn, som vilde komme til at svare en mellemkommunal Skat til Kjøbenhavn. Nu vel, den Slags Beregninger giver jeg ikke mere for, end de fornuftigvis give sig ud for, men jeg peger dog paa, at den Anskuelse er bleven fremsat her i Tinget og egentlig paa en saadan Maade, at man ikke direkte turde imødegaa den fra nogen Side. Altsaa Udbyttet af den mellemkommunale Beskatning, som mange Medlemmer have tillagt saa stor Betydning, vil maaske ikke bringe meget ind i Kassen. Jeg har set paa den Ting saaledes, at den snarere var et Værn mod en Indtægtsformindskelse, for saa vidt man skulde blive nødt til en Forhøjelse af den mellemkommunale Beskatning for at modvirke Bortflytning fra Kjøbenhavn for at unddrage sig Skatten, end et Middel til at skaffe større Indtægter. Jeg tror ikke, den er mere end et saadant Værn. Det er min fulde Overbevisning, som vistnok er støttet paa ikke saa lidt Erfaring, at man flytter ikke bort fra Kjøbenhavn, i det mindste ikke for at undgaa den kjøbenhavnske Beskatning, der er 3 pCt. Denne Skat er ikke højere end i alle de omliggende Kommuner for de mere velhavende Skatteydere, og det er i denne Forbindelse de eneste, det er værd at bryde sig om. De komme i lige saa høj eller endog i højere Skat allerede paa Frederiksberg, og jeg tror, det samme er Tilfældet i andre Nabokommuner.

Jeg kommer endelig til Selskabsbeskatningen, og det var jo den, der skulde give Kjøbenhavns Kommune et meget betydeligt Bidrag. Ja, jeg savner enhver Vejledning til at vurdere dette. Et tidligere Medlem af dette Ting, Kammerherre Scavenius, sagde, hvad ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds fremhævede i Gaar, at denne Beskatning vilde give Københavns Kommune 300,000 Kr. Jeg ved ikke, hvorpaa Kammerherre Scavenius støttede dette. Jeg har prøvet paa at komme til et sikkert Resultat, men ser mig ganske ude af Stand dertil. Efter Skattekommissionens Betænkning skulde der være 500 Mill. Kr. Aktiekapital i Danmark; der var nemlig ca. 450 Mill. Kr. Aktiekapital i Midten af 1900, saa jeg antager, at der nu er 500 Mill. Kr. Nu er det jo oplyst, at Aktieselskaberne gen-